

Merre visz az út Torontóból?

A fenti kérdést nem fizikai szempontból teszem fel. Bár érdekes lenne tudni, hogy hány országba, államba és városba vitt az út minket haza. Ezt a kérdést a Szövetségünk életére vonatkoztatom. A torontói közgyűlés egy útkereszteződés volt. Fontos, hogy felmerüljön ez a kérdés: milyen irányba tereljük közösségi életünket? Persze erre lehet többféle választ adni. Vélemények különböznek. Én itt az én gondolataimat közlöm.

Ez a közgyűlés egy határátkelő volt, mert az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciájának vezetősége és tagsága részt vett a közösségünkben, Dr. Haraszi Sándor elnök vezetésével. Ezzel egy kedves meghívásnak tettek eleget. A mi közösségünk vezetősége és tagjai részt vettek a rámai konferencián, Kulcsár Sándor és Molnár Balázs lelkipásztorok vezetésével. Ezek a találkozások alkalmat adtak

egymás megismerésére és a kapcsolatok bővítésére. Külön megszeretnénk köszönni a vendéglátó bizottság munkáját, akik ifj. Panta István vezetésével, mindezt lehetővé tették. Juttatja meg a Jó Isten gazdagon az ő munkájukat.

Nem csak találkoztunk egymással, hanem határozatokat is hoztunk. Ezeknek a határozatoknak szülőhelye egy testvéri találkozó volt, amely 1988. március 2-án New Yorkban lett megtartva. Ezen a találkozón Dr. Haraszi Sándor, AMBK elnöke, Oláh Lajos, konvenció evangélista, Mézős Kálmán, A Kürt szerkesztője, a Szövetség részéről Bretz Tivadar, elnök, Háló Barnabás főtitkár és Kis Ernő, képviselő, vettek részt.

Ezen a találkozón úgy határoztak, hogy a következő szempontokat ajánlják a testvériség figyelmébe.

1. *Kijelentjük, hogy a New York-i találkozó szellemében és határozatainak értelmében szeretnénk a jövőben is jó testvéri kapcsolatot kialakítani és ápolni a két szövetség vezetői, lelkipásztorai és gyülekezetei között.*

2. *Az egymás iránti tiszteletet, szeretetet és megbecsülést kívánjuk elmélyíteni úgy a szövetségek hivatalos lapjaiban (Evangeliumi Hírnök, A Kürt), egymás közti levelezésben és személyes beszélgetéseinkben.*

3. *Testvéri jószándékunk jelét kívánjuk azzal kifejezni, hogy konferenciáinkra és más gyülekezeti alkalmainkra egymás vezetőit, lelkipásztorait meghívjuk és szolgálatra kérjük.*

4. *Szükségesnek látjuk konvenciónk vezetőségét felhatalmazni a további hivatalos tárgyalások folytatására — a New York-i javaslatot elfogadva — a legközelebb Palm Bay-ben sorra kerülő Executive Committee gyűlésen 1989. januárjában.*

5. *Amennyiben a jóindulatú kapcsolatkeresés és testvéri jóviszony gyakorlatilag is tapasztalható lesz, hisszük, hogy az egyesülés formai kérdéseiben is meg fogjuk találni a megnyugtató megoldást.*

Ezeket a gondolatokat az AMBK vezetősége és tagsága jóváhagyta a 8. évi közgyűlésen. Az erre vonatkozó kivonatot közöljük ebben a lapban is.

A Szövetség végrehajtó bizottsága gondosan és részletesen megvizsgálta a New Yorkban tartott találkozó eredményeit. A bizottság elfogadta a fenti öt pontban összegezett szempontokat. Molnár Balázs lelkipásztor a közgyűlés elé hozta a végrehajtó bizottság határozatát július 9-én. A közgyűlés elfogadta ezt a jelentést egyhangúlag, a többi bizottsági jelentésekkel együtt. Fekértük Háló Barnabás titkár testvért, hogy ezt levélben is közölje Dr. Haraszi Sándorral, az AMBK elnökével.

Hálát adok a Jó Istennek, hogy ezek a kezdeti lépések megtörténtek. De nem szabad itt megállnunk.

Arra kérem minden magyar testvéremet, hogy imádkozzanak mind a két csoportért, a vezetőségért, a tagságért és a misszióért, amelyet a Jó Isten kezéből vettünk. Bízom benne, hogy ha őszintén keressük az Isten akaratát, a kapuk kinyílnak és az út világos lesz előttünk az egyesülés felé.

Bretz Tivadar

Én Uram, Jézus,

annyiféleképpen áradsz felém. Hisz Te vagy az egyedüli Élet, aki magára vállalta a világ rettenetes terhét, — szereteted s szerelmed csúcsán: a Golgotán, mint ártatlan Bárány. Iszonyatos erejű, felülmúlhatatlan teti. S új parancsokat adtál: szeressek mindenkit. Te megelégszel a bűnösökkel, mezítelenekkel, vámosokkal, a csavargókkal, az elesett életekkel. Én Uram, Jézus! Add, hogy mindenkor gyermekként hitteled tudjak tekinteni szelíd arcod felé, mint azon a délelőttön, ott fent, a szenvedés magasán, mikor véteim izzó kohójában rájöttem: a kitaszított lator én vagyok, s néma nyelvem megszólalt, — Te akkor barátoddá fogadtál, megváltoztál, hogy még napszállat előtt tiszta-fehérré mosd életem, s így emelkedjem az Atya szívébe és zuhanjak az Ő kegyelmébe.

Balázs Károly

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
**Bányai Sándorné, Bretz Tivadar,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. THEODOR BRETZ,
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

Alelnök: MRS. ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazg. ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET MICHAEL KORNIA, AN APOSTOLIC HERO (in English)

To be ordered from:
Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

SZEMLE

**AZ AMERIKAI DÉLI BAPTIS-
TA SZÖVETSÉGBEN** az utóbbi 8-
10 évben éles vita folyik azok között,
akik a Bibliát szószerint hiszik és ma-
gyarazzák, valamint azok között,
akik a Szentírás több könyvét képle-
tesen veszik és részükre a Biblia egyik-
másik helye nem tény, hanem példa.
Az előbbieket „inerrantistáknak” (a
Biblia tévedhetetlen) nevezik. Az
utóbbiak azt állítják, hogy a Szent-
írásba több tévedés csúszott be. A déli
baptisták többsége a Biblia tévedhe-
tetlensége mellett tesz bizonyosságot.
Ítéletet nem mondunk, hanem inkább
kihangsúlyozzuk, hogy a Bibliának
kettős magyarázata van: az egyiket
szóval, a másikat az életünkkel végez-
zük. Ha a kettő nem fedi egymást és
nincs összhangban, akkor előáll a té-
ves magyarázat, de Isten beszéde ma-
rad igaz és való.

FONTOS KÉRELEM

Óhazai laptársunk a **BÉKE-
HÍRNÖK** július 3-i száma a kö-
vetkező hírt közli:

„IMAFELHÍVÁS.

*Arra kérjük gyülekezeteinket,
hogy július 3-án a vasárnapi
imaáhitat vagy istentisztelet ke-
retében imaközösségben könyö-
rögjenek a nemzetiségi létükben
fenyegetett erdélyi magyarokért
és soraikból hazánkba érkezett
nagy számú menekültekért.”*

Ezt a hírt közöljük azzal a kére-
lemmel, hogy amerikai és kanadai
gyülekezeteink tegyék imatárgyuk-
ká erdélyi testvéreink ügyét. A hí-
vők buzgó imája erősebb és hatásos-
sabb, mint az istentagadók tettei.
Tegyük szavát angol nyelvű testvé-
reink előtt is erdélyi magyar véreink
szomorú helyzetét.

**FIGYELEMBE KELL VEN-
NÜNK** egy fontos tényezőt a szóbeli
magyarázatunkban, és pedig azt,
hogy az a Biblia, ami a kezünkben
van, különböző nyelven, fordítás.
Minden fordításnak van gyenge olda-
la. Egyik-másik nyelvész állítja, hogy
nincs tökéletes fordítás. Azt a szép
magyar kifejezést, hogy „Talpra ma-
gyar” nem lehet más nyelvre lefordí-
tani. Így állunk a bibliafordításokkal.
Nem mindig sikerül átvinni a fordí-
tandó nyelvre a görög nyelv finom
árnyalatát és gondolatát. További hi-
bája egyik-másik fordításnak az, hogy
ismeretlen okokból némelyik szót
nem fordítja, hanem helyettesíti, vagy
megmásítja. A magyar fordítású
Szentírásban több ilyen helyettesítést
találunk. Ilyen a „keresztelés” szó. Ha
ezt a szót visszafordítanánk a görög
nyelvre, értelmetlen és az Íráshoz ide-
gen szót kapnánk. A keresztelés szó
nem fedi azt a gyakorlatot, amire az
Úr Jézus tanított és amit rendelt. Itt a
fordítók tudatosan másítottak.

A magyar Biblia (és több más nyelvű
Biblia) téves fordítása az „újjaszü-
letés” kifejezés. A görög szövegben
nem találjuk sem az „újja” sem a
„születés” szót. A latin szövegben,
ami fordítás, bent van a születés szó.
Ez is másítás. Ez utóbbi tárgynál
gondoljunk az angol szövegre. Ez a
szöveg nem nevezi az Úr Jézust Isten
Egyszülött Fiának, hanem helyesen az
„only begotten Son” kifejezéssel for-
dítja. (János 1:14) Távol esik a görög
szövegtől az a kifejezés, hogy „...mi-
velhogy Istentől született”. (I. János
3:9) János 3:7 helyes fordítása így
hangzana: „Szükség nektek felülről
származnotok”. Istentől nem lehet
születni, de származni igen. A „be-
gotten” szó görög formáját olvashat-
juk Máté evangéliuma 1. részében 17
versen keresztül. Ugyanezt a szót hasz-
nálta az Úr Jézus Nikodémussal való
beszélgetésében.

Helyettesítéseket és másításokat ta-
lálunk a magyar fordítású Biblia más
helyein is. Pl. nincs az eredeti szöveg-
ben az „egyház” és az „anyaszentegy-
ház” szó sem, csak gyülekezet szó van.
Másítás az „ige” szó is. A görög nyelv
nem beszél Isten ígéjéről, hanem Isten
szaváról. Az ige cselekvést jelent, a
szó, az egykorú bölcselkedés szerint

erőt, teremtő erőt képviselt. Isten teremtető ereje a „szóban” jelentkezett. Ezt a jelentést a lekipásztoroknak mindig magyarázniuk kell. A hívek pedig kérdezik, ha így áll a görög szövegben, miért nincs így a magyar Bibliában? * * *

A BIBLIA SZÓSZERINTI ELHIVÉSÉRŐL lehet beszélni, de a beszéd nem elég. Van ennek a hitnek egy másik, egy gyakorlati oldala. Erre hivatkozott az Úr, amikor így szólt:

„...ez a nép szájával közelget hozzám”. (Máté 15:8) Erre az oldalra mutatott Jakab apostol is: „...a hit cselekedetek nélkül megholt”. (2:20) Idézhetnénk több bibliai helyet annak igazolására, hogy a **Szentírásban való hitünket szent élettel kell bizonyítanunk**. Fel kell tennünk magunknak a kérdést: Mennyit gyakorlunk mindennapi életünkben és mennyit hagyunk ki abból a Szentírásból, amiről állítjuk, hogy teljes egészében hiszünk?

Bölcstelenség azt állítani, hogy hiszünk a Biblia minden szavában, ha az isteni szó egyik-másik részét életgyakorlatunkkal tetszésünk szerint megrontjuk. Van ajaktisztelet és van teljes, valódi tisztelet. A ajaktiszteletet az emberek hallják, a valódi tiszteletet Isten látja. Pál apostol felhívja figyelmünket, mint értelmes lényeknek, hogy van „okos tisztelet”. (Róma 12:1) Oktalan tisztelet egy sorba állítható a bálványimádással.

LIST OF OFFICERS

FOR THE 1988—1989 CONVENTION YEAR

The Hungarian Baptist Union of America, Inc.

EXECUTIVE OFFICERS

Rev. Bela Udvarnoki, Ph. D., Honorary President (N. Carolina) 0000(0)
 Rev. Theodore A. Bretz, President (Ohio) 1989 (1)
 Mr. Ernest J. Kish, Vice President (Florida) 1990 (1)
 Mr. Barnabas J. Halo, General Secretary (NY) 1991 (2)
 Mr. Louis Drescher, Treasurer (OH) 1991 (4)

THE EXECUTIVE BOARD

Rev. Theodore A. Bretz, President (OH) 1989 (1)
 Mr. Ernest J. Kish, Vice President (FL) 1990 (1)
 Mr. Barnabas J. Halo, General Secretary (NY) 1991 (2)
 Mr. Louis Drescher, Treasurer (OH) 1991 (4)
 Rev. Joseph Bogar, Chairman, Missions Committee (MI) 1990 (1)
 Mr. Alexander C. Banyai, Chairman, Finance Committee (NY) 1989 (1)
 Mrs. Lydia Chatto, President, Women's Convention (OH) 1990 (1)
 Mr. Laszlo Novak, President, Men's Convention (FL) 1990 (2)
 Rev. Bela Udvarnoki, Ph. D., Ex-Officio (NC) 0000 (0)

MISSIONS & LITERARY COMMITTEE

Rev. Joseph Bogar, Chairman (MI) 1990 (1)
 Mrs. Julia Biro, (AR) 1989 (0)
 Mr. Laszlo Novak (FL) 1991 (2)
 Rev. William B. Molnar (NC) 1990 (1)
 Mrs. Lydia Matyas (CA) (completing Rev. Smith's term) 1989 (0)
 Mr. Barnabas Jakab (NJ) 1989 (1)
 Mr. Istvan Szabo (IL) 1991 (1)
 Rev. Bela Udvarnoki, Ph. D., Ex-Officio (NC) 0000 (0)

HOME & FINANCE COMMITTEE

Mr. Alexander C. Banyai, Chairman (NY) 1989 (1)
 Mr. Lewis Nemeth (NJ) 1990 (2)
 Mr. Sandor Muller (CA) 1990 (1)
 Mr. Steve Panta Jr. (Toronto, Canada) 1991 (1)
 Mr. Steve Tagai (CA) (completing Rev. Rowe's term) 1989 (0)
 Mr. Elmer Kish (CT) (completing Mr. Yanik's term) 1989 (0)
 Mr. Louis Drescher (OH) 1991 (4)
 Mr. Ernest Cziraky, Ex-Officio (FL) 0000 (0)

AUDITING COMMITTEE

Mrs. Ethel P. Kish (FL) 1991 (2)
 Mr. Bela Marosi (OH) 1990 (2)
 Mrs. Mary K. Steg (FL) 1990 (2)
 Mr. John Sebestyen Jr. (OH) 1991 (2)

CONVENTION TELLERS

Mrs. Ildiko Sebestyen (OH) 1991 (2)
 Mr. Paul Juras (Toronto, Canada) 1991 (2)
 Mrs. Edith Lehman (CA) 1990 (1)

HISTORICAL COMMITTEE

Mrs. Margaret Nemeth (FL) 1990 (2)
 Mrs. Ethel P. Kish (FL) 1991 (2)
 Mr. Ernest J. Kish (FL) 1990 (1)

WOMEN'S CONVENTION

Mrs. Lydia Chatto, President (OH) 1990 (1)
 Mrs. Julia Biro, Vice President (AZ) 1989 (2)
 Mrs. Lydia Matyas, Secretary (CA) 1990 (1)
 Mrs. Lenke P. Halo, Treasurer (NY) 1991 (2)
 Mrs. Ruby Udvarnoki, Gospel Messenger, Women's Columnist 1989 (1)

MEN'S CONVENTION

Mr. Laszlo Novak, President (FL) 1990 (2)
 Mr. Steve Tagai, Vice President (CA) 1989 (0)
 Mr. Steve Panta Sr., Secretary (Toronto, Canada) 1991 (1)
 Mr. Bela Marosi, Gospel Messenger, Men's Columnist 1989 (1)

GOSPEL MESSENGER

Rev. Bela Udvarnoki, Ph.D., Editor (NC) 0000 (0)
 Rev. Theodore A. Bretz, Contributing Editor (OH) 0000 (0)
 Mr. Ernest J. Kish, Subscription Manager (FL) 0000 (0)

EDITORIAL COMMITTEE

Rev. Theodore A. Bretz, President (OH) 1989 (1)
 Mr. Ernest J. Kish, Vice President (FL) 1990 (1)
 Mr. Barnabas J. Halo, General Secretary (NY) 1991 (2)

CONVENTION RECORDING CLERKS

Mrs. Anna Jakab, Hungarian (NJ) 1990 (2)
 Mrs. Ruth Cziraky, English (FL) 1989 (1)

ARTICLE II, Section 9. Term of Office. Officers of The Hungarian Baptist Union of America, Inc. shall be elected by a majority vote of the delegates at each business meeting. The President and Vice President shall be elected for two (2) years. The General Secretary, Treasurer, and all other officers shall be elected for three (3) years. The President, Vice President and the Treasurer may be re-elected as it is deemed necessary by the Convention. All officers and committee members shall not serve more than two (2) consecutive terms, but may be re-elected after being out of office one (1) year.

ARTICLE II, Section 6. Convention Recording Clerks. Although not officially a member of the Officers Corps of the Union, two Convention Clerks will be elected by the Union for a period of two (2) years each on an alternating basis. Their responsibility will be to record the proceedings at our convention and to submit these minutes to the President of the Union for publication.

Respectfully Submitted,

Barnabas J. Halo
General Secretary

Kivonat az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciája 8. évi közgyűlésének anyagából: (Ráma, Ontario, Canada, 1988. július 2.)

Az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciájának (AMBK) lelkipásztori kara 1988. július 2-án Rámában, a közgyűlést megelőzően értekezletet tartott.

Jelen voltak: Dr. Haraszi Sándor elnök és felesége, Oláh Lajos konvenció evangélista és felesége, Dr. Herczki Géza és felesége, Kun Gyula és felesége, Vadász János, Lovas András és felesége, Mészáros Kálmán *A Kürt* szerkesztője és felesége.

Vendégek voltak az Amerikai Magyar Baptista Szövetség részéről: Molnár Balázs küldött és felesége, Kulcsár Sándor küldött és felesége, Tagai István.

Magyarországról vendégként részt vett Dr. Mészáros Kálmán a Budapesti Baptista Teológiai Szeminárium dékánja.

Tárgy: Az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciája (AMBK) és az Amerikai Magyar Baptista Szövetség (AMBSz) közötti hivatalos kapcsolat.

Dr. Haraszi Sándor az AMBK elnöke, Oláh Lajos konvenció evangélista és Mészáros Kálmán *A Kürt* szerkesztője mint küldöttek beszámoltak az 1988. március 2-án New Yorkban megtartott **Testvéri Találkozó**ról, melyen a másik szövetség részéről Bretz Tivadar az AMBSz elnöke, Háló Barnabás főtitkár és Kish Ernő képviselő vettek részt. Értékelően nyilatkoztak arról a meleg testvéri közlekedésről, ami mindkét fél részéről tapasztalható volt a megbeszélés során. Ennek a tanácskozásnak fontos jellemzői voltak a kölcsönös bocsánatkérés, megbocsátás, egymás szövetségének elismerése és értékelése, azoknak az okoknak a feltárása, amelyek eddig az együttműködést akadályozták. A találkozón mindkét szövetség képviselői kifejezték vágyukat a közlekedés előmozdítása iránt.

A rámai lelkipásztor-értekezlet résztvevői a következő szempontok figyelembe vételét javasolják a konferenciának az együttműködéséhez:

1. Kijelentjük, hogy a New York-i találkozó szellemében és határozatai-

nak értelmében szeretnénk a jövőben is jótestvéri kapcsolatot kialakítani és ápolni a két szövetség vezetői, lelkipásztorai és gyülekezetei között.

2. Az egymás iránti tiszteletet, szeretetet és megbecsülést kívánjuk elmélyíteni úgy a szövetségek hivatalos lapjaiban (*Evangeliumi Hírnök*, *A Kürt*), egymás közti levelezésben és személyes beszélgetéseinkben.

3. Testvéri jószándékunk jelét kívánjuk azzal kifejezni, hogy konferenciáinkra és más gyülekezeti alkalmainkra egymás vezetőit, lelkipásztorait meghívjuk és szolgálatra kérjük.

4. Szükségesnek látjuk konvenciónk vezetőségét felhatalmazni a további hivatalos tárgyalások folytatására — a New York-i javaslatot elfogadva — a legközelebb Palm Bay-ben

sorrakerülő *Executive Committee* gyűlésen 1989. januárjában.

5. Amennyiben a jóindulatú kapcsolatkeresés és testvéri jóviszony gyakorlatilag is tapasztalható lesz, hisszük, hogy az egyesülés formai kérdéseiben is meg fogjuk találni a megnyugtató megoldást.

Az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciája Közgyűlése a fenti határozati javaslatot egyhangúlag elfogadta. Ugyanakkor Molnár Balázs testvér, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség képviselője kérését figyelembe véve megbízást adott arra, hogy e határozatot az AMBSz Torontói Konvenciójára (1988. július 8—10) írásban juttassuk el.

Ráma, 1988. július 2.

HÍREK

Hungarian Couple Contributes To

Stuttgart International Church

Stuttgart, Federal Republic of Germany — Ari and Otto Szanto, Hungarians by birth, have been important elements in making a dream become a reality for the International Baptist Church of Stuttgart. The church, a member of the European Baptist Convention on June the 15th dedicated the site for its new building, and the Szantos have had a great part in this endeavor.

For three years the Szantos searched for an appropriate site. As Chairperson of the church's Long Range Planning Committee, Ari Szanto has long been in contact with city officials. She also used her skills as an architect to design various drawings for the new building. Through their hard work the Szantos has saved the church many thousands of German Marks in legal fees, city services and interest charges.

Otto Szanto recently began teaching a Hungarian Sunday School class for the increasing number of Hungarians who attend this international

church. The Szantos also lead in fellowship gatherings with the group, including English language classes.
EBPS 88:106

Baptists in the Federal Republic of Germany Baptize the Largest Number of Believers in the Last Twenty Years

BAD HOMBURG, FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY — During 1987 the West German Baptist Union baptized over two thousand people, the largest number of believers in the last twenty years. For a good number of years the union had considered the number two thousand to be a magic number, yet in 1987 a total of 2,120 individuals were baptized.

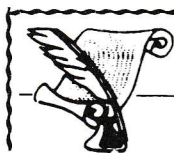
Günter Wieske, union spokesperson for Evangelical Church Growth, states that this is a special joy since the union has been undergoing difficulties for the past four years. He uses this as an example that "God is blessing His church although it is far from perfect." (EBPS)

Háromféleképpen cselekedhetsz okosan:

Megfontoltan — ez a nemesebb mód.

Mást utánozva — ez a legkönnyebb mód.

Tapasztalat alapján — ez a legkeservebb.
(Keleti mondás.)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ
609 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Elnök: Kish Ernőné
Alelnök: Bíró Gyuláné
Pénztáros: Háló Barnabásné
Titkár: Mátyás Kálmánné

Sing Unto The Lord

Early each Sunday morning, my clock radio wakens me to the sounds of a gorgeous organ and also to the well-rehearsed and beautiful-sounding choir of a large church in Garden Grove, California. As soon as the anthem is finished, the congregation breaks out in applause. The same thing happens if a soloist, or group of singers, concludes a selected piece of music. I have asked myself many times, why? Each Sunday morning, also on TV, in a large church in Orlando, the same thing occurs. A few months ago, in a large church I attended, also in Orlando, during the whole morning worship service, after each musical number and after a special activity such as a drama, the congregation broke out in a great round of applause. And just two weeks ago, as I participated in a choir which sang a truly inspired anthem, in a church where the congregation **never** applauds; this particular Sunday it did. Why? Is applauding after a musical rendition (usually relegated to concert audiences) getting to be a trend in our churches? This trend bothers me because it interrupts my worship. It forces me to think about the person, or persons, who contributed to the service of worship rather than about the message being sung and offered to the Lord. In many churches, it is preferred to have the choir behind the congregation. For many, this idea is a good one, for there is then no distraction of persons as one listens to the works of an anthem. The message is the "all-important", not the persons singing those words.

Sing to the Lord with gladness. What a wonderful phrase! We don't, at least we shouldn't, sing to each other, and we don't sing to ourselves, but we sing to God. We don't worship music; we worship **through** music. We don't send praises to music; we wor-

ship **through** music. Through great music, beautifully performed, we can find a new approach to God. It can lift us to new heights of Christian experience and bring us closer to God.

Since our true offering is ourselves, we should always be conscious of the direction we send our worship. Will it

be toward God or toward humanity? Is it done as an act of praise and thanksgiving, or is it done to please others? Is it done willingly and with deep gratitude, or simply done routinely?

The psalmist directed us to "sing to God". "Serve the Lord with gladness; come before his presence with singing." These words are so clear — we are to sing and our singing is to be directed to God. This leaves no room for personal pride or adulation. To God be the glory!

Esther Petre Plyler

A sírókkal sírjátok!

Róma 12:15

Gyönyörű napsütéses őszi délután volt. Jó kedvvel gyalogoltam a közeli fűszerüzlet felé, mert sérült bokám és hátam épp fájdalommentes volt. Egyszer csak észrevettem, hogy velem szembe jön egy idegen hölgy, aki csak sétabot segítségével tud járni. Átéreztem helyzetét, mert néhány hónappal ezelőtt én is csak mankó, s később bot segítségével sétáltam. Tudtam, hogy ilyen állapotban nehéz az emberekkel szembe nézni. Ezért éreztetni akartam vele megértésem. Ennél fogva, mikor szembe kerültünk egymással, hangos, vidám „Jó napot kívánok!”-kal köszöntöttem. (Városunkban t.i. idegenek is köszöntik egymást.) Mire ő lecsüggesztett szemmel zárkózott, halk „Jó napot”-tal válaszolt. Ebből rájöttem, hogy hibáztam.

Nem az volt a baj, hogy köszöntöttem, hanem az, hogy túl vígan tettem. A Biblia azt tanítja, hogy „Örüljete az örülőkkel és sírjátok a sírókkal”. Ami többek között azt jelenti, hogy a sorrendet nem szabad megfordítani! Nem szabad örülni a sírók, és sírni az örülők társaságában. Én meghanghordozásom által bizonyára azt a benyomást keltem, hogy örülök ezen síró környezetében, ami bántó volt számára.

De miért ne legyünk vidámak a sírók társaságában, mikor épp arra van szükségük? Több okból.

1. A depresszionált embert zavarja a csacsogó vidámság. Együttérzésre, empátiára szüksége van. De ezt csak akkor gyakorolhatjuk hatásosan, ha szükségük,

nyugodt, csenddel viszonyulunk hozzá; s ha nem kényszerítjük őt vidámságra.

2. A síró nem érti vidámságunkat. Ez volt a baj az én esetemben is. Az a szegény idegen, akit oly vidáman köszöntöttem, nem tudta, hogy én is átéltem már az övéhez hasonló próbát. S arra meg nem volt lehetőségem, hogy megosszam vele saját élményem.

De ha lett volna, akkor is nehéz lett volna neki felvidulni, hisz ő még bottal jár. Sőt — ki tudja —, talán épp olyan baja van, aminek következtében egész életében botra lesz utalva. Hogy értsen meg tehát?

3. A síró néha keserves irigység stádiumán megy át.

Ilyenkor fájlalja, hogy épp neki kell szenvedni, holott más egészséges. Hallottam olyan haldoklóról, aki egy ideig irigyelt minden egészséges embert. Ebben az állapotában barátságtalan volt. S ha valaki meglátogatta és jó kedvet sugárzott; az csak élesítette irigységét. „Könnyű neki!” — gondolta. S szemlátomásra, az én idegenem is ezt gondolta, mert bajomnak nyoma épp nem volt észrevehető.

Ebbe az irigységbe Isten gyermekei is beleesnek néha, mert ez az élni-akarás egyik jele. Utána eljutnak a megnyugvás fokára, de ezen állapotban többet ér a csend, mint a zajos öröm.

4. A síró gyakran reményt veszített egyén.

Ez leginkább abból eredhet, hogy nem ismeri a reményt adó Megváltót.

Tapasztalatból tudom, hogy ez az is-

meret milyen bátorító, mert tavalyi gépkocsi balesetem közepette csak Megváltómban volt minden reményem. Ő volt az, aki az ütközés pillanatában azzal nyugtatott, hogy jószándékkal engedte meg ezt a próbát. Ő volt az, aki a kórházi ágyon érezte jelenlétét, és eszembe jutott sok áldást, amelyet épp bajom következtében árasztathatott csak rám. Ő volt az, akire úgy emlékezhettem, mint aki megérti az emberi szenvedés mélységeit, mert maga is átélte azokat. S Ő volt az, aki azt ígérte, hogy minden földi bánat után, magához vesz a mennyekbe, ahol többé nem kell szenvednem; *ami legnagyobb reményforrásom!*

Az én hölgyem talán épp azok közé tartozik, akik nem ismerik még a *reményforrást*. Ezért nem tudta felfogni, hogy minek örüljön bajában. Így nem hangoskodó vidámságra; hanem csendes, megértő biztonságtevőre lett volna inkább szüksége.

5. A sírót csak az tudja vigasztalni, aki már sírt.

Jézusról olvassuk, hogy hozzánk hasonló lett; ezért megért minket. Ez próbáimban nekem sokat segített. Az is segített, amikor olyan testvér vigasztalt, aki már átélte az enyémhez hasonló nehézséget. Azaz, aki „tudta, hogy miről beszélt”, mikor vigasztalt. Az ilyenhez bizalommal fordultam támogatásért.

Hölgyemnek is többet ért volna köszöntésem, ha tudta volna, hogy tapasztalatlából értem állapotát.

De mint említettem, alapigénk azt is jelenti, hogy az *örülőkkel meg örülünk*. Vagyis, ha valakit öröm ért, akkor ne hűtsük le azzal, hogy saját bajunkról kezdjünk siránkozni. Az örülőnek is társra van szüksége.

Mindannyiunknak jut elég próba. Örömmünkben örömtársra, bánatunkban meg bánattársra szorulunk. Ezért mikor valakinek öröme van, csatlakozzunk hozzá vidáman. Ne vegyük el jó kedvét azzal, hogy panaszunkkal fárasztjuk; még ha van is elég. Mert azon állapotban szolgálatunk az együtt-örülésben rejlik. Ezért inkább vele együtt adjunk hálát Istennek az öröm-okért. S őszintén vigadjunk. Ilyenkor szabad hangoskodni, nevetgélgni, kuncogni. Hadd lássa, hogy őszintén örülünk vele.

De ha síróval találkozunk, akkor csilapodjunk le.

Nem arról van szó, hogy fogjunk fékte-

len zokogáshoz társaságában. Sem arról, hogy kétségbeesetten sajnálgassuk őt (sajnálát sok embert mérgecsit), reménytelennek vessük állapotát, vagy saját bajunk sorolásával fárasztjuk. Mert az ilyen magatartás csak jobban letöri. Hanem arról, hogy fecsegő vidámság helyett, csendes, megértő nyugalommal viszonyuljunk hozzá, mivel rajta csak egy ilyen együttérző személy segíthet. Ezért, — ha lehet — imádkozzunk vele és érte. Csendben osszuk meg vele hasonló élményünk. S mutassunk rá az őt megértő Megváltóra, akiben van szabadulás, erő és reményforrás. Aztán ígérjük meg, hogy otthon is folytatjuk az érte szóló közbenjárást.

Bár az együtt örülés és sírás önmeztagságot igényel, mert néha olyankor kell örülni, amikor inkább bánkódnánk, vagy fordítva. De aki vállalja ezt az isteni szolgálatot, az abban a csodás jutalomban részesül, hogy általa saját öröme nagyobbul, bánata meg csökken. Azaz, maga is áldást nyer.

Mátrai Mihályné

Budafok: Nagy érdeklődés kísérte a „Család-Házasság-Gyermeknevelés” címmel tartott sorozatos előadásokat a Péter Pál utcai imaházban. A sorozatos alkalmakon külső előadók, többek között dr. Gyökössy Endre református lelkész is szolgált.

Budafok: Törvényesen elismert felekezetté nyilvánította a mormonokat június 1-én az Állami Egyházügyi Hivatal. Magyarországon 60 mormon él.

Baja: Menekültekkel van zsúfolva a helyi és a budafoki imaház alagsora. Az erdélyi magyar és román menekültek élelmézéséről, gyógyszer és ruhaellátásáról a baptista hívők gondoskodnak.

Aki kicsibe veszi a bűnt, az játékszernek tekinti a jó erkölcsöt. Az eszeség lehet kiváló adomány, de szolgálhatja a legáljasabb bűnöket is.

Spurgeon

Hogyan viszonyuljunk kudarcainkhoz?

Róma 7:24; Fil. 3:12-14

„Ő én nyomorult ember!” — kiált fel Pál apostol, az egyik legodaszánabb, leggyőzedelmesebb és leghatasosabb lélekmentő. Ez arra utal, hogy a földi léttel kudarc is jár; még akkor is, ha már Isten gyermekei lettünk.

Legalább háromféle kudarcról beszélhetünk. Az egyik az, amikor **felelőtlenül cselekszünk**. Ilyenkor tudjuk, hogy mi a helyes, de a sátánra hallgatunk, mert jobban esik vétkezni, mint önmeztagságot gyakorolni. Ezen esetekben már döntésünkben benne van a kudarc csírája. S ha később talán őszintén meg is bánjuk tettünk; mégis mindig fájni fog, hogy **szándékosan vétkeztünk**. És ha soha sem bánjuk meg tettünk, akkor kudarcot kudarcra, és fenytéket fenytékre halmozunk.

Egy másik fajta kudarc az, amikor **a sátán csap be**. Ilyenkor odaszánt hívő életet élünk és engedelmeskedni kívánunk. Azonban a sátán valahogy túl jár az eszünkön, váratlanul becsap és — minden jóindulatunk ellenére, egy óvatlan pillanatban — a helytelen útra terel.

Azt hiszem ilyesmiről beszél Pál apostol, amikor fájlatja nyomorultságát. S vele együtt mi is siránkozhatunk, mert sajnos sokat vétkeztünk, hibázunk, rontunk, mulasztunk még akkor is, amikor őszintén a jóra törekszünk.

S végül a harmadik féle kudarc az, amikor **helyes életmód és tettek dacára sem aratunk maradandó, áldott eredményt**. Ez is nagyon fájdalmas.

Ilyesmivel is találkozunk Pál életében. Többek között az egyik példa erre, amikor így ír a Galátziabelieknek: „Óh balgatag Galátziabeliek, ki csoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszítettet volna meg? ... Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezd-tetek el, most testben fejeznétek be?”

(Ill. akik legtökéletesebb evangélizáció hatására tértek meg; most tévhitásra hajlotok?)

De Pál apostol mellett, még Jézus — az Isten Fia — is tapasztalta ezt a harmadik fajta kudarcot, amikor hozzánk hasonló emberre lett. Pl. tudunk arról, hogy Júdás felől így panaszkodott: „Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög.” (Ján. 6:70.) Jeruzsálem felől meg így siránkozott: „Jeruzsálem! Jeruzsálem! ... Hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, ... és ti nem akarátok!” (Luk. 13:34.) Názárettről meg azt fájlalta (mikor lekicsinyelték, és minden jóindulata ellenére sem tehetett köztük különösebb csodát), hogy „Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában.” A gazdag ifjú felől meg az zavarta, hogy világos utasítása ellenére sem tudta megtéríteni, mert az anyagi jobban vonzotta, mint az örök élet ajándéka. S tanítványai felől pedig egyszer így robbant ki: „Ő hitetlen és elfajult nemzetség!” vajon meddig szenvedlek titeket?... (Máté 17:17). Ezen esetekben minden jóindulata és fáradtsága dacára sem érte el a kívánt sikert.

S ha Pál és Jézus is élt át ilyen kudarckokat, akkor nem csodálkozhatunk, ha magunk is tapasztalunk ilyeneket. Sokszor tapasztaljuk, hogy valaki legforróbb szeretetünk, és biztonyságtételünk ellenére sem tér meg; számol fel egy komoly bűnnel; szánja oda magát az Úrnak; olvas Bibliát; imádkozik; fejlődik vagy keres megoldást. S ez nagyon fájdalmas!

De mivel a földi létben a kudarckok elkerülhetetlenek, fontos, hogy helyesen viszonyuljunk mindhárom fajtához. Hogyan viszonyuljunk az elsőhöz?

Amikor felelőtlenségünk, ill. szándékos vétkezésünkért ér a kudarc, akkor engedjük meg, hogy súlyos következményei összetörjenek. Ilyenkor fontos, hogy őszintén megbánjuk; Istennek megvallva és bocsánatát kérve rendezzük; s erejét igényelve, feladjuk a bűnt. Ill. ne keményítsük meg magunkat! Ne halmozzunk kudarcra kudarcot, s fenyítékre fenyítéket!

S hogyan viszonyuljunk a másodikhoz? Amikor odaszánt életünk el-

lenére a sátán furfangossága következtében vallunk kudarcot, akkor Páltól vegyünk példát. Ő u.i. nyomorának megbánása és megvallása után abban talált nyugtot, hogy „a mi Urunk Jézus Krisztus által” van kiút. (Róm. 7:25.) Majd reménytelenül így nyilatkozott: „... egyet cselekszem, azokat, amelyek előttem vannak, neki dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. (Fil. 3:14.)

Vagyis, ne vegyük könnyen az ilyen fajta kudarcainkat sem. De amikor elrendeztük azokat, akkor többé ne sirassuk a múltat, hanem reménytelenül vessük bele magunkat a jövőbe.

Végül hogyan viszonyuljunk a harmadikhoz? Ha saját hibánkon kívül vallunk kudarcot, akkor is tanuljunk Páltól, és Jézustól.

Páltól megtanulhatjuk, hogy minden csalódás dacára lelkesen dolgozunk az Úr nevében. Mert ő, — bár az ilyen fajta kudarcot is fájlalta, mert forrón szerette azokat is, akik nem hallgattak rá — mégsem esett kétségbe miattuk. Sőt, inkább így nyilatkozott pályafutása vége felé: „Ama nem harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: végezetre eltételezt nekem az igazság koronája...” (II. Tim. 4:7-8.)

Az Úr Jézustól pedig azt tanulhatjuk, hogy elismerve korlátoltságainkat, bizalommal tekintünk a jövőbe. Mert — Dr. McKenna Dávid, egyetemi elnök (Jézus pszichológiája c. ang. könyvének 163-165 oldalai) szerint — Jézus ugyan szintén fájlalta a kudarckokat, azért ő sem esett kétségbe miattuk. Helyébe elfogadva a testtel járó korlátoltságokat (melyek számára is érvényesekké váltak, mikor hozzánk hasonló lett), cél, valamint önbizalom vesztese nélkül reménytelenül működött egész földi léte alatt s végül így nyilatkozott: „Atyám, ... Én dicsőítettelek téged a földön; elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál ... most te dicsőíts meg engem...” (Ján. 17:1-5).

Hogyan viszonyuljunk tehát kudarcainkhoz? Úgy, hogy kerüljük a szándékosokat. Ha mégis elkövettük, akkor őszintén bánjuk, valljuk meg és bocsánatot kérve, hagyjuk el azokat.

A sátán csapdái következtében valókat meg megbánás után felejtjük el, s helyébe vessük bele magunkat a jövő lehetőségeibe. Végül a saját hibánkon kívül valókat meg bízzuk az Úrra. Ne essünk kétségbe miattuk, hanem elismerve korlátoltságainkat, cél és önbizalom vesztese nélkül, lelkesen működünk tovább. Akkor mi is mondhatjuk, hogy futásunkat elvégeztük, az Atyát megdicsőítettük, s vár ránk a korona!

Mátrai Mihályné

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1988. szeptember 4.

JÓB MEGKÍSÉRTÉSE

(Jób 1:1-3, 8-11, 20-21; 2:4-10)

Leckénk az élet viszontagságainak hű képe. Három erő működésére mutat ez a történet. Isten, az ember és a Sátán ereje jelentkezik, mindegyik a maga hatásköre és természete szerint. A Sátán arab szó. „Shatana” távolít, Istentől távolít jelent. A Sátánt érdekli az ember, a teremtés koronája és minden módon a magáévá akarja tenni. Az ember, mint szabad lény választhat. Isten megengedi a kísértést és a próbát. A Sátán az erőszakot alkalmazza, így sok ember a Sátán rabja lesz. Isten azonban a hűséget és a szeretetet kívánja, hogy az emberek így fiai, Isten fiai legyenek.

I.

Leckénk első pontja az ember: Jób. Jóbról az Írás előljáróban két dolgot említ: Gazdag volt, (2,3.v.) és Istenfélő volt. (5.v.) Az első rész ötödik versét a lecke írók nem vették be, pedig ez a vers mutatja ki, milyen ember volt Jób. (a) Megszentelte gyermekeit, (b) jó reggel áldozatot mutatott be értük. A megszentelés tisztulást jelent. Lehet, hogy bűnvallomásból állt. Jób szent kötelességének tartotta gyermekei lelki gondozását. Ezt nem bírta másra és nem is okolt mást.

II.

A Sátán szerepe úgy kezdődött, hogy az „Isten fiai” megjelentek Isten előtt. Köztük a Sátán is. A Sátán az Isten fiai közé furakodik. Így van ma is. Isten kérdezte: „Te hogy kerültél

Fred Baker
1160 Brook Street N.E.
Palm Bay, FL 32905

12-88

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

1988. augusztus 15.

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

ide?" „Úgy — mondta a Sátán, hogy ájtartam a földet.” „Észrevetted Jóbot? — kérdezte az Úr. Természetesen. A Sátán szemmel tartja az Úr népét, hogy ha lehet törbe csalja. Az övéire nincs gondja, azok már rab-szolga láncon vannak. Kísérteni kívánt. Azt akarta elérni, hogy Jób tagadja meg Istent és távolodjon el Tőle, mint ő, a Sátán is.

A Sátán kísért és Isten megengedi a kísértést. Nem engedi azonban, hogy gyermekei erejükön felül kísértessenek. A kísértésnek van célja és haszna. A kísértést kiálló meggyőzi a világot és a világ fejedelmét, hogy Istennek vannak hű követői. A kísértett egyén pedig megerősödik hitében és hűségében, a próba feletti győzelme után.

III.

Jóbot békétűrőnek szokták nevezni. Jobban illik hozzá a „lelki bölcs” név. Próbái között fontos tanítást nyújt részünkre.

(a) A felesége okatlan tanácsára, hogy „tagadd meg Istent és halj meg”, kimondta őszintén, hogy az bolond beszéd volt. Tagadd meg Istent: ez a Sátán ajánlata és evangéliuma: meghalsz. De higgy az Úrban és élsz! Ez Krisztus evangéliuma.

(b) Jób nevéhez fűződik az a bölcs mondás, amit a 21. versben olvashatunk. A hívők kötelessége nem a panaszkodás, hanem az áldás.

(c) Az élet mindenkit megpróbál. Tartsuk észben Jób tanácsát: Ha elvettük a jót, a rosszat miért ne vennők el?

*

Aranymondattal: Jób 1:21.

*

Napi áhítat:

Aug. 29. H. Jób 1:1-5

Aug. 30. K. Jób 1:6-12

Aug. 31. Sz. Jób 1:13-22

Szept. 1. Cs. Prédikátor 5:13-17

Szept. 2. P. Jób 2:1-10

Szept. 3. Sz. Zsoltár 17:1-17

Szept. 4. V. Máté 4:1-11

1988. szeptember 11.

JÓB ÉS BARÁTAI

(Jób 4:1, 7-8; 8:1, 5-7; 11:1, 4-6; 13:1-5)

1. Leckénk válogatott bibliai versek sorozata. Ezek a versek elmondják Jób (úgynevezett) barátainak bölcselkedő beszédeit. Ezek a baráti szavak bátorítás és vigasztalás helyett vallásos mezben azt akarták bizonyítani, hogy a bajt és nyomorúságot Jób megérdemelte, mert vétkezett. A három jó barát álbölcselkedéssel és bizonyos szádizmussal növelte Jób fájdalmait. Ezek a barátok az anyagi nyomor mellett lelkileg is sebeztek Jóbot. A barátok válasza Jób keseregésére jött.

Amit a barátok mondtak és idéztek az mind helytálló volt: de az alkalmazás rosszakaratot bizonyított. Ennél a megállapításnál elmélkednünk kell. A bölcs és igaz beszéd olyan mint a kétélű fegyver. (Zsidókhoz 4:12) Kétféleképpen lehet használni. Ha bölcsnek vagyunk tanulunk belőlük, ha álbölcsnek és okatlanok vagyunk sebzünk velük. Jób barátai vádoltak és sebeztek.

2. **Elifáz** két bölcs mondást idézett.

(a) Az ártatlanokat és igazakat rendes körülmények között nem éri büntetés.

(b) Aki hamisságot és gonoszt aratnak, (mint Jób is) azok bizonyára rosszat vetettek. Ezzel a logikával Elifáz kárörömmel megállapította, hogy Jób magát okolhatja szenvedéséért.

3. A másik barát **Bildád** (8:5-7) álszent módra kegyes tanáccsal látta el Jóbot. Ebben a tanácsban is bent volt a vád. Ha Istent keresed, bocsánatért könyörögsz, akkor boldog leszel. A „ha” szócska mutatja, hogy Bildád szerint Jób elmulasztotta mindezt. Ez a jó barát csak azt nem mondta: „Látod engem nem ért baj, mivel én nem vagyok olyan mint te.”

4. Megszólint a harmadik barát, **Czófár**, akinek önteltsége. vélt öngazsága felülmúlta előtte szóló bará-

taét. Hiú ember módjára elfogadta Jób dicsérő szavait. (Jób 10:7, 14.) „Értelmes a beszédem, tiszta vagyok előtted” — mondta. De Czófárnak az emberi dicséret nem volt elég. Kívánta, hogy Isten is felszólaljon mellette, és hogy Isten Jóbnak is megjelentene a „bölcsségnek titkát.” Czófár azt hitte, hogy nála megvan ez a titok. Czófár hasonlít az újtestamentumi farizeushoz, aki hálát adott, hogy nem volt olyan mint a publikánus.

5. Jób válaszát barátai beszédjére és burkolt vádjaira a 13. részben olvassuk. A válasz rövid, de velős volt. (a) Látom a helyzetet (1.v.) (b) Ismerlek titeket, ti is bűnösök vagytok. (4.v.) (c) Ügyem intézését nem rátok, hanem Istenre bízom. (3.v.) (d) A beszéd mesterei vagytok, hazugságaitokat szép szavakba öltöztetitek. (4. v.) (e) Ha tényleg bölcsnek lennétek, akkor inkább hallgatnátok.

A rómaiak ez utóbbi pontot így világították meg: „Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna.”

*

Aranymondattal: Jób 6:14.

*

Napi áhítat:

Szept. 5. H. Jób 2:11-3:10

Szept. 6. K. Jób 3:11-26

Szept. 7. Sz. Jób 4:1-9

Szept. 8. Cs. Jób 8:1-10

Szept. 9. P. Jób 11:1-12

Szept. 10. Sz. Jób 11:13-20

Szept. 11. V. Jób 13:1-12

U.B.

Nagyon vigyázz hitedre

Most nagyon vigyázz magadra minden emberi szavadra most nagyon vigyázz hitedre küzdő harcoló szívedre

most nagyon vigyázz magadra a ki nem mondott szavakra a nemre és az igenre harcoló küzdő szívedre

most nagyon vigyázz magadra barátom te is magadra a ki nem mondott igenre küzdő harcoló szívedre

Zsadányi Lajos